

Κυθήριοι,
Η νήσος σας έρημοται από την μετανάστευσιν. Όσοι μένετε αφήστε τα μεσαιωνικά χωρία σας, κατεβήτε εις τας παραλίας και κτίσατε εκεί νέας και σύγχρονους πολιτείας. Μη σας παρπλανήσουν άλλοι σκέψεις.
Η « ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ »

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

« Η καλύτερα έδωξ δια της όποιας ήμπορει ν' αποκτήσῃ κανείς την λαϊκήν εμπιστοσύνην, δέν είναι ή έδωξ της κολλεκίας των παθών ή των πλανών του λαού, άλλ' ή έδωξ της διηνεκούς αυτού διαπαιδαγωγήσεως δια της αληθείας την όποιαν πρέπει πάντοτε νά λέγη έσον δήποτε πικρά και άν είναι. »
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ — ΑΤΤΙΚΗΣ ΜΑΪΟΣ 1977 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 53

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΜΙΑΣ ΔΙΚΗΣ

Η Ιστορία γράφεται κατά διαφόρους τρόπους. Με πολέμους, με κοινωνικές επαναστάσεις, με άνακτορική καταστροφών καταστάσεων οι όποιες δυναστεύουν τα έθνη, και ακόμη με ειρηνικό και άναίμακτο πνευματικό άγώνα, που τον τελευταίο αιώνα μας κύριος έκφραστής του και ση μακρόφορος, είναι ο ΤΥΠΟΣ.

Και λέγοντας Τύπο, δέν έννοούμε τον Τύπο του πεζού ύφους, αυτόν που δεκαρολογεί ή και παρασύρει την ά καλλιέργητη μάζα των άφελών, ή ακόμη που κιαίει λιθό νατόν προς κάθε κατεύθυνσιν. Αλλά εκείνον, που κηδόμενος των συμφερόντων των πολιτών, είναι έτοιμος νά συζήσει τα πάντα, προκειμένου νά ώφελήσῃ το κοινωνικόν σύνολον.

Και δια τον λόγον αυτόν, το είδος αυτό του Τύπου, είναι πλέον εύχλωτον μέν, αλλά ισχυρότερον και καθαρότερον εκείνου που άσκει καπηλειάν λόγω ιδιοτελείας.

Και αυτή άκριβώς είναι ή περίπτωση της «ΦΩΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», ή όποια κατηγορηθείσα δια προσβολήν της τιμής και της υπολήψεως, άτόμων τινών, εκλήθη ενώπιον του Δικαστηρίου νά άπολογηθή και νά δικαιωθή.

Το ιστορικόν της Δίκης, δέν έχει πλέον σημασίαν, διότι οι πρωταγωνιστάι αυτής, πρό της έπιμενής του Δικαστηρίου να άποσύρουν την μήνυσίν των, το έπραξαν, άφού της έδηλώθη ότι ουδεμία ύπήρχε πρόθεσις νά διγῇ ή λαμπρά υπόληψίς των, από πλευράς έφημερίδος, αλλά ότι άλλος ήτο ο σκοπός ενός έπιμάχου άρθρου, το όποιον έδημοσιεύθη πρό μηνών εις αυτήν.

Και οι παραστάντες εις την Δίκην, και ως μάρτυρες άλλα και ως άκροαταί, μάς ήκουσαν νά λέγομεν ότι ο Τύπος δέν δεσμεύεται, ότι ο Τύπος δέν υποκύπτει εις πιέσεις, ότι ο Τύπος είναι έλεύθερος νά διατυπώνη από των στήλων του, εκείνα τα όποια ως δέκτης κρίνει ότι πρέπει νά έλθουν εις γνώσιν του μεγάλου κοινού, προς όφελος του έθνους και αγωνίζεται, έν τελευταία αναλύσει.

Και έπειδή, ως έτονίσασμεν και άλλωτε, εις πᾶσαν περίπτωση, έχουσιν σχέσιν με διεξαγόμενον άγώνα περί την

διαχείρισιν των κοινών, εκείνο το όποιον έχει σημασίαν, είναι το πρακτικόν αποτέλεσμα, θα δώσωμεν δι' όλίγων γραμμών τα έκ της Δίκης προκύψαντα δια την Νήσον μας άγαθά.

Πρώτον. Διεπιστώθη, ότι οι Κυθήριοι χωρίς νά φαίνονται, έν τούτοις ένδιαφέρονται εις βάθος δια τα ζωτικά προβλήματα που άπασχολούν τον τόπον τους. Και τούτο άποδεικνύεται, από τας παντοίας εκδηλώσεις των συμπατριωτών μας δια την διεξαχθείσαν Δίκην, αι όποια εξέφράσθησαν είτε δια λόγων, είτε έγγραφως, είτε δια της προσωπικής αύτων παρουσίας, εις αυτήν.

Δεύτερον. Διεπιστώθη, ότι πᾶσα προσπάθεια εκμεταλλεύσεως ενός δημοσιεύματος, με πιθανάς δικαστικάς προεκτάσεις, γίνεται άμέσως άντιληπτή από τους Δικαστάς, οι όποιοι κρίνοντες επί της ουσίας της ύποθέσεως, παρακάμπτουν τας λεπτομερείας επί των όποιων έδράζεται μια άμφίβολος κατηγορία, και δικαιώνουν κατ' ουσίαν τον Τύπον, όταν διαγνώσουν ότι αι προθέσεις αύτου είναι άγαθαί, και κατ'επείγον εις την προστασίαν του κοινωνικού συνόλου.

Τρίτον. Διεπιστώθη, ότι ή προσπάθεια δημιουργίας έντυπώσεων, προς όφελος μηνυτού ή μηνυτών, δέν ευδοκίμει, και μάλιστα, όταν, ως άνεφέρθη εις την άκροατικήν διαδικασίαν, ύπάρχει όγκώδης φακέλλος στοιχείων και πληθύς μαρτύρων, οι όποιοι, ως πιστευόμενοι, θα έδικαίωναν τον κατηγορούμενον Τύπον εάν έδίδετο συνέχεια εις την ύπόθεσιν.

Τέταρτον. Έβεβαιώθησαν οι άπανταχού της γῆς Κυθήριοι, ότι ο τοπικός Τύπος της μικράς των Πατρίδος, παραμένει άκείμηντος φρουρός των συμφερόντων των Ίδρυμάτων, τα όποια αύτοι έδημιούργησαν και συντηρούν με τον μόχθον των και τας συνεχείς δωρεάς των, και ότι ουδείς δύναται νά εκμεταλλευθή αυτά, άνεξελέγκτως.

Πέμπτον και τελευταίον. Έπεσημάνθησαν έκ της Δίκης, τα άδύνατα σημεία τα όποια πρέπει νά έχη ύπ' όφιν του, το Διοικητικόν Συμβούλιον του Ίδρύματος, ώστε νά είναι εις θέσιν νά προλαμβάνη τα ένδεχόμενα αυτά τρωτά, και

νά καθιστά την λειτουργίαν του Νοσοκομείου πλέον εύρυθμον, δια το καλόν του πληθους της Νήσου.

Έκείνη όμως, το όποιον συμπερασματικώς προέκυψεν, έκ της όλης αυτής ύποθέσεως είναι λιαν σημαντικόν, και έν τη ουσία άποτελεϊ έπίτευγμα και δικαιώσιν των μακρών άγώνων της έφημερίδος μας, περι το θέμα της λειτουργίας του Νοσοκομείου μας.

Και είναι αυτό, ή μετ' εύχαριστήσεως ήδη, διαπιστωθείσα αλλαγή εις τον τρόπον λειτουργίας και διοικήσεως αύτου, μετά τα ληφθέντα μέτρα υπό του νέου αύτου Διευθυντού. Βεβαίως δέν έπετεύχθη εισέτι το τέλειον, διότι είναι γνωσταί αι ύπάρχουσαι τεχνικαί και εις έπιστημονικόν άκόμη προσωπικόν, έλλείψεις του. Το γεγονός όμως και μόνον, ότι έφημέρησῃ ήδη κάποιος ώράριον έργασίας του προσωπικού, έπισκέψεως των άσθενών και γενικώς κάποιον νοικοκύρεμα, άποτελούν έγγύησιν ότι το μέλλον είναι εύόμιον. Άρκεί νά μην άρχίσουν πάλιν οι ψιθυροί και αι διαβολαί του ενός κατά του άλλου, αλλά νά ένστερνισθούν έλοι τον ρόλον της άποστολής των, και ως ιατρών και ως υπαλλήλων.

Πάντως, καθ' ήμάς, δέν έγράφη ακόμη ο έπίλογος του θέματος «Νοσοκομείον» ως προς τον τρόπον λειτουργίας αύτου, διότι πολλά πρέπει νά γίνουν ακόμη, δια τα όποια, ήμεis μέν θα τελούμεν έν έπιφυλακή, μέχρι της πραγματοποιήσεως των, οι δέ Κυθήριοι νά είναι βέβαιοι ότι ή «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», θα στέκη πάντοτε εις την αγωνιστικήν έπαλξιν δια την προάσπισιν των συμφερόντων της Νήσου, και έκ παραδόσεως και έκ πεποίθησεως, έστω και εάν πολλάκις γίνεται δυσάρεστος και ένεχλητική εις μερικούς έπιλήσιμονας της καταγωγής των.

Α.Π.Τ.

ΜΝΗΜΟΣΤΗΝΟΝ
Επί τη συμπληρώσει πενταετίας από του θανάτου του
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ
έτελέσθη, υπό της οικογενείας του, έπιμνημόσυνος
δήσις επί του τάφου αύτου.

Τελευταία μια φωτογραφία της Ενώσεως από 'Αμερικανικό μετεωρολογικό δορυφόρο που δημοσιεύθηκε στις έφημερίδες, δείχνει καθαρά το Ταίριγο.

Η δημοσίευσή μοίρεσε στη σκέψη τους παλιούς χάρτες του νησιού μας, που παρουσιάζουν το άκρατοειδές σχήμα του, σαν βαρκούλας, άλλοτε μετατασιαμένης κι' άλλοτε τετραγώνης. Πόσο δύσκολο ήταν πρό 5 αιώνων ν' άποσαφηνισθή ή όλη των άκτών της γῆς; Πώς νά χαρτογραφηθούν χωρίς όργανα; Κι' όμως οι τότε χάρται προσεγγίζουν το νησί στο αληθινόν σχήμα του.

Τα Κύθηρα, όπως και κανένα άλλο νησί δέν ξεχωρίζουν στα δυο άνεστραμμένα τρίγωνα, που εικονίζουν την 'Ελλάδα κομμένη άπ' τον άκρωτο Ισθμό στους αρχαιότερους χάρτες, που είναι της Πεοντιγγερίτης Τίμπτουλας (1598) και της Μονής Βατοπεδίου του 'Αθω.

Αντίθετα στον μεταγενέστερό τους «Ατλαντα της Βενετίας», που και διακομίζει το έσωτερικό των φημισμένων μερών με τις πόλεις, τα όρη, τα όχυρά κλπ., παρουσιάζονται τα Κύθηρα λιγώτερο έπιμνημόνια, με ξεφτισμένες τις άκτες και

ΟΙ ΧΑΡΤΑΙ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Υπό κ. Μιχ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

γλώσσες των άκρωτήριων, με δυσανάλογες τις άποστάσεις τους, με το στόμιο του μυκού (Πόρτο Τίνε) Αιθαίωνα, στραμμένο αντίθετα του όρθου προς στον βορρά, κι άκροτους λόφους. Επίσης περιβάλλονται άπ' τις νησίδες Σέντρι, Σπίτι, Δραγονέρες, Τεσσονίρο, Κόνιο, Σύτρο, Λάνγκο, Άσσο και μερικούς σκόπελους. Τ' άκρωτήριά τους φέρουν τις όνομασίες Σπαθί, Σανίκολο, Κασοτίνο (Καραβούρια). Οι λιμένες Τίνο και Δελρίνο (Καβαλιού) κι οι πόλεις από Β. προς Ν.: Ταίριγο, Τιμούρε, Κυθερό και Γκατέρνα.

Γνωστόν μάς είναι, πως ο κοσμογράφος Βιτσέντζο Κορονέλλι (1686) έπηύξησε χάριν των ναυτικών αναγκών της Ένείας, στα Έλληνικά πελάγη την χαρτογραφία της. Στο σχέδιόμα του 'Αρχιπελάγους φέρνει τα Κύθηρα με τις αρχαίες τους όνομασίες σε σχήμα παραλληλόγραμμου, που διαγράφονται κι οι κόλποι τους, διοικωμένο στον Νότο. Άνεπιτυχώς δε εικονίζει τα Αίγυλα (Τσιριγώτο, 'Επτα).

Τούτον ακολουθούν οι των Ντανβίλλ (1754) και Ρωσιζός (1797) καθώς κι οι συνημμένοι στα ταξιδιωτικά τους βιβλία περιηγητών, των Μάρκο Μπασάνι 1651, σχεδιάγραμμα Καρραλιού και Χύτρας, Ζυλιέν Λαβιδ Λε Ρου (1770) με κυρτωμένο αίσθητά το σχήμα του νησιού, την όχυρογραφία και τις νησίδες του, του Μπαρμπιέ ντι Μπυγκάζ, ή δια του μέρους των όρχολογιζών μνημείων του, παραληφθέντος, να τον καταρτίσει άπ' τον Καστελλάν (1797), του Σαιν Σωβέρ (1800), τον ναυτικόν του Ζαν Ζοζέφ Άλλεζάντ (άγνωστοβόλιον, κάστρων κλπ) 1804, και του Καπετάν Νικολάου Κερράλ εκ της νήσου Ζακύνθου 1818 (Χάρτα έκτεταμένη και σημασμένη της Μεσογείου θαλάσσης).

Χαρακτηριστικός όστόσο είναι ο του Ρήγα Βελεστινλή, συνταχθείς άπ' τον Φραγκίσκον Μίλλερ, γνωστός σαν «Χάρτα της Ελλάδας» (1797) που κι' άνετυπώθηκε στη Βιέννη το 1800, «Πίναξ Γεωγραφικός Έλλάδος με τα παλαιά και νέα

όνόματα» από τον Άνθιμο Γαζήν. Το σχήμα του κι' άκροτους πλοκάμους έχει άποθή πολυδαίδαλο, πλησιάζει δέ, το του 'Ατλαντα της Βενετίας. Τα Άντικύθηρα κρατούν την συνοχή των σκοπέλων τους και τ' άναγραφόμενα και στα δυο νησιά μας όνόματα, προσεγγίζουν τα σημερινά. Η Χάρτα έχει έθνικήν μάλλον άξία παρά χαρτογραφικήν.

Παράλληλα δέ με τους άνωτέρω έσχεδιάστριαν και πολλοί άλλοι κατά διαφόρους καιρούς. Αναφέρονται ένδεικτικώς τους των Τζοάννης Βάν Κέυλεν του «Έλληνικού Άρχιπελάγους», χαρτογραφηθέντα στο 'Αμστερνταμ το 1580, που δείχνει τα Κύθηρα ύποτυπωδώς στο σχήμα τους, καθώς χοντροκομμένα, αναφέροντας το Ταίριγο, Σάν Νικόλο και νησίδες Δραγονέρες, Ντάλι, Λόβο, Πορέττα και Σερινγώτο. Του Χέντριχ Ντονκέρ της «Ανατολικής Μεσογείου», στ' 'Αστερνταμ το 1660 που παρουσιάζει σε ύψη καρδιάς, τριγωνικό μάλλον το νησί μας. Του Τζόν Σπέντ, στον «Χάρτη Ελλάδας» στο Λονδίνο στα 1626, που τα τοποθετεί στο μέσο του Λακωνικού κόλπου με σχήμα ρίζας φυτού με τρία χαρακτηριστικά άκρωτήρια κι'

ανατολικά έχοντας τοποθετήσει την Αίγυλα (Αντικύθηρα) και την μεγαλωμένη υπερτροφική κάτως Κρήτη, μνημονεύοντάς τα Κύθηρα, (με όμοιον τον του Σοφριάν), του Αδούστου Βιντέλ στον των «Μοριά, Τσακωνιάς, δουκάτου Γλαρέντσας, Κεφαλονιάς, Ζακύνθου, Κυθρών, Αίγινας κι' 'Τόρας» στα 1670, σε σχήμ' απλωμένο πολυέφρτιδο, και μνείες των Σάν Νικόλο ντε Ντάρι, Ταίριγο - Κύθηρα. Στον Τζοβάννι ντέλλα Γαρότα με τους σκόπελους Δραγονέρες, Όβο, Λίνδια, κλπ. και του Ν. Σανσον στ' 'Αμοτέλλοδαμο, που τα δείχνουν σε σχήμα όρθογώνιου.

Το 1825 το 'Αγγλικόν ναυαρχείο εξέδωσε τον καταρτισθέντα άπ' τον Πλοίαρχο Σμιθ «άπ' τις άκτες της Ζακύνθου και Κατακόλου μέχρι Μαλέα και Κυθήρων» χάρτη και λίγο μετά ο Λατι τον της «Πελοπόννησου» σε 4 φύλλα. Επίσης της «Πελοπόννησου» ο Ριβιέρ το 1832, καθώς κι' 'Ελληνες που έξελλήνισαν κι' άρκετη φιλοπονία Άγγλικούς, οι Άνδρέας Μιαούλης έπιλεγόμενος διάσκαλος, έμποροπολιάρχος 'Αλεξ. Μπαμπιτάς και καθηγητής της ναυτικής Ν. Κουτσούλλης.

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΠΑΝΟΥΔΑΡΙΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ
13.76. — 'Επραγματοποιήθη

მოს თჳს Ἀρχοντούλας Κριθαρη. Ἡ
 Ἀδελφότητα τοὺς εὐχήθηκε ἀνθό-
 σπαρτον ἴβιον. Ἀμφότερα ἦσαν μέ-
 λι τοῦ χορευτικοῦ Τμήματος τῆς
 Ἀδ/τος.

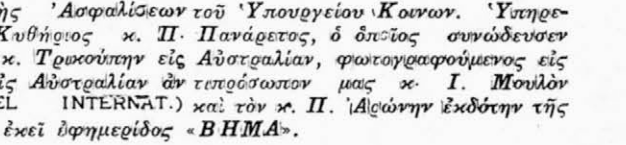
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

23.9.76. — Ἐτελέσθη εἰς Πα-

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Σύλλογον Κυθηρίων Σπουδαστών
επιδραματοποίησε ήμερησία έκδρομή

26.12.76 — Ἐτλήσθη Δοξολογία ὑπὸ τῇ 5᾽ Ἀδελφότητι Κληρικῶν ἡ «ΟΜΟΝΟΙΑ» στὸν ἱερό ναὸν Ἀγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς καὶ τῇ συνήχεια δεξίῳσις εἰς τὴν λέσχην των. Τὴν Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότητα ἐξέπροσώπησαν οἱ Εὐάγγελος Καδέρης, Ἰωάννης Γαλιᾶτης, καὶ Τοῦλα Μπουλουμπιαση.

ατόπιν τῆς λύσιν ἐπιτυχοῦν

συνέχευα δεξίωση εἰς τὴν
των. Τὴν Κυθηραϊκὴν
τα ἐξεπροσώπησαν οἱ Εὐ-
Καθιέρης, Ἰωάννης Γαλι-
Τοῦλα Μπουλόνιμπαση.

τοσο το αφηγησθησιν η μετεια του, οσο
και παρὸς στα μάτια της εκαμε με-
γάλη ζημιὰ στὰ δικὰ τους περιβόλια
καὶ πῆρε ὅλα τὰ Πατρικιάνικα πε-
ριβόλια στὴ μέσα Γιούκαλη. (Αῖφης
γῆσις 17.5.1964).

Κατὰ τὴν Ἰωάννην Δημ. Ψαλλί-
δᾶ — Ποταμόν — ἔγινε μὲ τὸ πα-
λαιὸ τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης τὸ 1900
— «ἐπῆρχε μεγάλη ξέρρα, ὅλη ἡ
γῆ ἦταν καλοκαιρινή» (ἀφήγησις
6.12.1964).

ΝΟΥ» Χώρας, ἐξ μερὸς εὐσεβῶν
Χριστιανῶν ἀνταποκριθῆναι εἰς
τὴν παρὰκλησιν τοῦ Σεβ. Μητρο-
πολίτου μας, ἦτοι:
Μαρία Νικ. Ἀνδρονίκου — Χώ-
ρα δραχμ. 700.
Παναγ. Δέδς ἰατρὸς — χειρουργός.
Χώρα δραχμ. 2.000.
Ἐπίσης ἡ κ. Ἐριέττα χήρα Χα-
ράλ. Μαυροῦ ἐκ Ἀυστραλίας ἐπιτο-
μηθεὶς καὶ ἐδώριον ἔνα Μητρο-
πολιτικὸν θρόνον ξυλόγλυπτον, θαν-
μασίας τέχνης, εἰς μνημην τοῦ συ-
ζύγου τῆς Χαράλ. Σ. Μαυροῦ, δι-
ξίας δραχ. (ἐκατὸν εὐκοσι πέντε

χελιάδων) 125.000.

BIRTSZP HANAPETOZ

